

Доброгуджански

Știri Dobrogene

Ziar independent de informații - Apare la Bazargic - Inscris la Trib. Caliacra Nr. 6. Redacția și Ad-ția Str. R. Carol No. 47 - B-gic România

Български информационен вестник

Най-елегантни и трайни норвежки Јалози и Шошоки с.к. Марка "Вукичъз" само при Мехчо Хасадовъ

Abonament 250 lei anual

КРЕДИТЪТ ЗА НАШИТЕ ЗЕМЛЕДЪЛЦИ

Не веднаж, отговорни ржководни фактори сж заявявали, че земледелието е едно от най-големите богатства за нашата държава. И усилията на правителството както заяви г. Армандъ Калинеску, м-ра на Вътрешните работи, сж насочени въ твърде голъма степен, към задоволяване нуждите на това студено сѣловие от мрки производени — селскостопанството. Предприетата офанзива за просвета на селото дава и ще даде добри резултати. Санитарните мрки, от които селата имат най-голяма нужда, ошчо уподобяватся една величина — необходимостта. Закона за здължителната социална работа, ще включоине за разпръсване на културни работи, които владѣе надъ нашите села. Издигането общине на селскостопанското трупство сж насочено на самият народ, на самата държава. Но нуждите на това пребрегнато до сега насе-

ление сж голѣми и разнообразни. Така е навсѣкжде, така е и у насъ. Вдими от желанието да закрепят своите разнебитени стопанства, селяните тая година бѣха спянтати от внезапното и непревидено понижние на цените на земеделскитѣ произведения. Така че, предприетите отъ тях мрки въ тая насока сж спрени. Ето защо, налага се подкрепя на тия неуморни производители на блага. Единъ малък кредит, отпуснат на нашите селани би ги подпомогналъ извънредно много. Приоритетна към тая помощ е своя деенощия трудъ, селското население би закрепило своите стопанства. А това, както казавме по-горе, е въ полза на всички ни. Нека се надѣваме, че надлежните фактори и институции, ще се вслушатъ въ горните нужди и не ще закъвратъ вратите си предъ търсящия подкрепа селянинъ.

Кралски думи

Всѣми младежъ трѣбва да бжде възпитаванъ въ вѣрата да бжде гордъ че е ромънецъ, да бжде гордъ съ своята държава и че чрезъ своето чувство на национална солидарностъ и непрестаненъ трудъ, трѣбва да помага за напредъка на Отечеството.

ретиескитѣ гимназии и подпомагането на професионалитѣ такива, искаме да достигнем до едно разпредѣление по-съгласувано се, съ нашитѣ държавни интереси. Тая мѣрка даде добри резултати. Числото на ученицитѣ отъ теоретичнитѣ гимназии спадна съ 14 хиляди, а това на професионалитѣ се увеличи дуствително. За да се запази единъ шастлив подборъ на учители за среднитѣ училища, създаде се „висшето нормално училище“. Учителиятъ завършили това училище сж бждатъ действително подготвени и подбрани учители, отговарящи на условията, които се изискватъ за тия тѣ важни постове. Следъ това г. Министра скицира вриятъ законопроектъ по отношение рационализирането на висшето образование. Вѣрно е, университетитѣ бѣха лшо критикувани, каза г. Министра. Обаче, коикото се отнася до мене, азъ не сподѣлямъ тия критики. Нашитѣ университети доидоха добри резултати. Обаче, ако въ общи черти това е вѣрно, то не може да не се подчертатъ и нѣкои недостатѣци и понижения. Преди всячко студентитѣ сж слабо подготвени. Има социални и политически причини за това. Обаче, трѣбва да признаемъ, че и самата организация на университетитѣ е една отъ главнитѣ причини. Така, голѣмото число на катедриятъ, вмѣсто да подпомог-

не, спѣваше добрата подготовка на студента. Какъ е възможно, што единъ младежъ, да следва 30-40 курсове. Тѣй напримѣр, имаше случаи, кждето вмѣсто една, създадени сж три катедри за една и сѣща целъ. Така што, ще се запазятъ катедритѣ само за основнитѣ дисциплини, а ще се премахнатъ всички ненуждни такива. Трѣбва да се констатира и единъ другъ фактъ, който вреди за добрата подготовка на студентитѣ. Това е лесниятъ съ която сж могли да се промъкнатъ въ висшето образование външнъ елемеити. Това е ставало за да се задоволятъ разни групни и семейни интереси. За да се влезе въ преподавателното тѣло при университетитѣ нужно бѣ назначаване отъ Министерството, избирание отъ съветъ на факултета и конкурса. Премахване първитѣ две и оставяне само конкурса, който най-добре може да докаже способноститѣ на кандидатите. Забраняване на професоритѣ да заематъ по нѣколко катедри и да ржководятъ по вълкоко институции. Познание случаи, когато единъ професоръ заема две катедри, замѣства трета и ржководи две кивисни. Може ли да се допусне, че този професоръ има нуждното време за всичко това? Предвидяме санкции за

Голѣми приготовления

за посрещането на Н. В. Краля и Велик. Воеводъ Михай въ Лондонъ

Посещението на Н. В. Краля Кароль и на Великиятъ Воеводъ Михай въ Лондонъ, съставлява предметъ на общото внимание на английската преса. Вестниците посвещаватъ дълги статии за това събитие и подчертаватъ важниятъ характеръ който представлява посещението на нашитѣ Суверанъ въ Англия. За идущата седмица, голѣмитѣ ежедневници съобщиха специални страници, посветени на нашата държава. По този случай се набляга най-вече, върху рѣшающата роль, която Н. В. Краля Кароль, има при установяването на новия режимъ на редъ и трудъ,

опредѣленъ да осигури една първостепенна роль на Ромъния въ Балканиитѣ. Въ английския Кралски дворъ, посещението на Суверана и на Великиятъ Воеводъ Михай е сжчо обектъ на голѣми приготовления. Гоститѣ ще бждатъ настанени въ Палата Buckingham, кждето се правятъ за тая целъ специални приспособления. Подробната програма на посещението ще се състави тия дни и ще съдържи много официални реченци, паради и единъ голѣмъ ловъ за фазани по ирландскитѣ полета.

8 ноември

виеиния денъ на Н. К. В. Великиятъ Воеводъ Михай На 8 ноември т. г. въ цѣлата страна се отпразднова теговиният денъ на Н. Кр. В. Великиятъ Воеводъ Михай отъ Алба-Юлия. По тоу случай, всички вестници излъкоха въ специални броеве, посветени на Н. Кр. В., подчертайки всенародната обичъ, съ която е обкръженъ младиятъ Принцъ — недждата отъ Отечеството.

Княжески думи

„Още веднаж, единъ щастливъ случай да благодаря на Ваше Величество, че мога да се чувствувамъ и азъ, както всички други ученици и стражери всродъ моитѣ колеги, доביвайки чрезъ най-обикновени срѣдства, културната и възпитателната, която Шрбѣва да добие всички граждани.“

Читателю,

Плати ли си абонамента?

Рационализиране на висшето образование

Речта на г. Министра Армандъ Калинеску

Г-нъ Армандъ Калинеску | М-ра на Вътрешните работи и Просвѣтата пронаесе речъ предъ ректоритѣ на държавнитѣ университети въ страната, въ която набелѣзва новитѣ образования, които се наравнява и ще се наравняватъ въ областта на висшето

образование, за да може то да се освободи отъ старитѣ недостатѣци и да може да отговора на новитѣ нужди, които се налагатъ. „Следъ декрета отъ м-цъ Августъ т. г., каза г. М-ра, се даде ново напѣтствие на средното образование. Чрезъ премахването на тео-

не отъ другаритѣ си, млдчине. Понѣмъ летето. Залинтъ. Веселата и игрива нѣкога Иринка, запричиа на болна. Помни, како сега. Нен година на тѣй рано се бѣше запровѣтила! Една сутринъ, когато чакаха на градината да дойдатъ момичетата, гледаме иде тѣ — Иринка. Слѣдѣе току сж изгрѣла. Виджамъ я, не и е добре. Пострѣамъ я, личи не спало летето, чѣлѣ ношъ. Заличѣе въ тѣщо ми трѣбваше? Равиджа се детето. „Оженилъ се, чичо Ненко, оженилъ се...“ „сночи се научилъ! нѣма да дойде вече! И жѣлѣца, и плака, плака...“ Плакахъ и азъ съ нея... че и въ моитѣ жѣлѣца гореше огнь... „Гласа на Бай Ненко запрѣчихъ отъ вѣнчание. Дълго чакаха да продължи. Но после виджѣхъ: Бай Ненко плачеше въ тѣмината...“ Вѣжме нѣлѣви вече баира. Свѣдъ кратка почивка кервана бавно потегна пакъ напредъ. Азъ хвърлихъ свѣтъ погледъ къмъ закриващитѣ се вече де-

таше се момичето. Охкаше, викаше, цѣло въ огнь! Покрѣкога вадрѣваше, стрѣбѣкаше се пакъ и блулашѣва. По едно време, поваса малко. „Отидохъ си, че бѣше мръкало вече. Но не бѣхъ стигналъ, дето се дума, до вратника, ето че ме видкатъ пакъ. Врѣщамъ се: Ехъ брате! Слѣбѣше коситѣ си, жѣсѣше декитѣ си, кръстѣше, плачеше. Иапѣлаши ни всички. Лутажме се насамъ, нататъкъ, като замѣаи. „Майко-о-о, селото гори брей, не видате ли? селото гори...“ Вижте, пламъци... и нашата жѣща гори, майко-о-о! — личеше Иринка. Баба Гепа плачеше и тѣ, кръстѣше се горката и повтаряше: четото ми, полудѣ четото ми, полудѣ четото ми! Поуснокое се нанюво. Азъ си отидохъ. Какъ прекарахъ ношѣта, само азъ зная. (Слѣдѣа)

Изъ цикла „Батовски нощи“

Селото гори... Разказъ отъ Николай Минчевъ

Къмъ полнощъ, на мѣгданъ гурѣтъ селото, една по една, се засѣбраха навораритѣ сж вѣзничукъ, кола. На всѣка отъ тяхъ, свѣтѣше прикѣнитъ фелеръ. Тѣ се свалиха извъ участитѣ отвѣсѣда и когато всѣчико бѣ вече готово, керванитѣ вотега за града. На последната кола се наставлямъ и азъ, при моитѣ вече добри приятели бай Ненко, който, доволенъ, че не ще сѣкне самичък до града, ми сбори весело. Ето: поемаме нагоръ, по вивчатъ баиръ, по който криволича пакъ. Не съ Бай Ненко вървимъ сѣдѣ колата и пушимъ ширѣтитѣ си. Азъ пакъ прѣвъ наравнавамъ млдчинитѣ. „И азъ пакъ, Бай Ненко, по-добре сте вървимъ сега, откак-

то селото стана курортно мѣсто. И стан давате подъ насѣмъ, па и аленѣчка върви криволиво“. — И по-добре и по-злѣ — отворѣша се въздишката бай Ненко. — По-рано друго бѣше: и работата вървеше по друго аче, и парцѣ си имажме, и кжичитѣ си вѣнжаме нужда да даваме подъ насѣмъ, па и народа другъ бѣше джѣнѣмъ, какво ще му приказваме много, много. А то сега какво е? Хукнали като бѣсни единъ младежи изъ селото, по баиритѣ, по горитѣ, кой съ кого — не можехъ имъ да разбера. А че и нашитѣ поцире имъ! То е срамота, азъ старъ човѣкъ да ни разправямъ за Нѣма жѣща въ която да не гори огнь. Я, какво направя ха съ дѣда Марина. То, да навъ-

не отъ другаритѣ си, млдчине. Понѣмъ летето. Залинтъ. Веселата и игрива нѣкога Иринка, запричиа на болна. Помни, како сега. Нен година на тѣй рано се бѣше запровѣтила! Една сутринъ, когато чакаха на градината да дойдатъ момичетата, гледаме иде тѣ — Иринка. Слѣдѣе току сж изгрѣла. Виджамъ я, не и е добре. Пострѣамъ я, личи не спало летето, чѣлѣ ношъ. Заличѣе въ тѣщо ми трѣбваше? Равиджа се детето. „Оженилъ се, чичо Ненко, оженилъ се...“ „сночи се научилъ! нѣма да дойде вече! И жѣлѣца, и плака, плака...“ Плакахъ и азъ съ нея... че и въ моитѣ жѣлѣца гореше огнь... „Гласа на Бай Ненко запрѣчихъ отъ вѣнчание. Дълго чакаха да продължи. Но после виджѣхъ: Бай Ненко плачеше въ тѣмината...“ Вѣжме нѣлѣви вече баира. Свѣдъ кратка почивка кервана бавно потегна пакъ напредъ. Азъ хвърлихъ свѣтъ погледъ къмъ закриващитѣ се вече де-

таше се момичето. Охкаше, викаше, цѣло въ огнь! Покрѣкога вадрѣваше, стрѣбѣкаше се пакъ и блулашѣва. По едно време, поваса малко. „Отидохъ си, че бѣше мръкало вече. Но не бѣхъ стигналъ, дето се дума, до вратника, ето че ме видкатъ пакъ. Врѣщамъ се: Ехъ брате! Слѣбѣше коситѣ си, жѣсѣше декитѣ си, кръстѣше, плачеше. Иапѣлаши ни всички. Лутажме се насамъ, нататъкъ, като замѣаи. „Майко-о-о, селото гори брей, не видате ли? селото гори...“ Вижте, пламъци... и нашата жѣща гори, майко-о-о! — личеше Иринка. Баба Гепа плачеше и тѣ, кръстѣше се горката и повтаряше: четото ми, полудѣ четото ми, полудѣ четото ми! Поуснокое се нанюво. Азъ си отидохъ. Какъ прекарахъ ношѣта, само азъ зная. (Слѣдѣа)

Четете в-къ

„Добр. Новини“

